

ปัญหาชนกลุ่มน้อยที่เกิดขึ้นในประเทศมุสลิมอย่างมาเลเซีย อินโดนีเซีย และตุรกีมีความต่างและความเหมือน กล่าวคือ ในกรณีมาเลเซีย เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากความสัมพันธ์ที่มีช่องว่างระหว่างชนกลุ่มน้อยชาติพันธุ์ต่างๆ โดยเฉพาะชาวจีน และชาวอินเดียนับกับชนกลุ่มใหญ่ชาวมลายู ซึ่งแต่ละเชื้อชาติต่างก็มีพรรคการเมืองของตนในการปกป้องผลประโยชน์ ขณะที่อินโดนีเซียและตุรกีประสบปัญหาการแบ่งแยกดินแดนเหมือนกัน โดยมีการรวมตัวเป็นกลุ่มขบวนการในการเคลื่อนไหว อินโดนีเซียเผชิญกับการเรียกร้องของขบวนการอาเจห์เสรี (Gerakan Aceh Merdeka - GAM) เพื่อปลดปล่อยให้อาเจห์เป็นดินแดนอิสระปกครองตนเอง เนื่องจากประชากรส่วนใหญ่เป็นชาวอาเจห์ไม่ใช่ชาวชวาที่เป็นชนส่วนใหญ่ของประเทศ ทั้งที่เป็นมุสลิมเหมือนกัน ส่วนในตุรกี ปัญหาชนกลุ่มน้อยชาวเคิร์ดที่ต้องการแบ่งแยกดินแดนทางตะวันออกเฉียงใต้ของตุรกีเป็นรัฐอิสระ ได้เกิดขึ้นเรื้อรังมายาวนาน โดยมีกลุ่ม Kurdistan Workers' Party (PKK) เป็นตัวขับเคลื่อน อย่างไรก็ตาม รัฐบาลของแต่ละประเทศได้พยายามแก้ไขปัญหาดังกล่าวตามแนวทางของตน อย่างในมาเลเซียได้พยายามมุ่งเน้นให้เกิดความเป็นเอกภาพในท่ามกลางความหลากหลายทางเชื้อชาติ โดยการใช้นโยบายประสานประโยชน์ระหว่างชนกลุ่มน้อยกับชนกลุ่มใหญ่ นโยบายการสร้างความเสมอภาคเท่าเทียมกันในด้านต่างๆ ให้มากขึ้น และขณะเดียวกันก็นำนโยบายความมั่นคงที่เฉียบขาดมาใช้ในการแก้ไขวิกฤตการณ์ที่เกิดจากความขัดแย้งระหว่างเชื้อชาติ สำหรับอินโดนีเซียและตุรกีมักใช้นโยบายเข้ารุกไล่ปราบปรามด้วยการใช้กำลังทหาร แต่ในระยะหลัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งอินโดนีเซียได้หันมาใช้แนวทางสันติมากขึ้น ด้วยการใช้นโยบายทางการเมืองที่เน้นการเจรจา ซึ่งผลของการแก้ไขปัญหาคือมาเลเซียสามารถประคองตัวไปได้ อินโดนีเซียเป็นกรณีที่ดีถือว่าประสบความสำเร็จเพราะมีการลงนามในข้อตกลงสันติภาพระหว่างรัฐบาลกับกลุ่ม GAM แล้วในปี 2005 ส่วนตุรกีปัญหายังคงดำเนินต่อไป และอาจมีแนวโน้มรุนแรงขึ้นกว่าเดิม

The problems of minority groups have founded in Muslim countries such as Malaysia, Indonesia, and Turkey. They have similarities as well as differences. In the case of Malaysia, the problem stems from the gap in relations between the ethnic minority groups – especially the Chinese and Indians – and the Malay majority, with each race having their own political parties to protect their interests. On the other hand, both Indonesia and Turkey are experiencing problems with separatist movements seeking independence for their respective regions. Indonesia has to confront the demands of the Free Aceh Movement (Gerakan Aceh Merdeka), which wants independence and self-determination for the province because it is populated mostly by Acehnese, as opposed to the country's Javanese majority. As for Turkey, there has been a longstanding problem with the minority Kurds, where the Kurdistan Workers' Party (PKK) has been the driving force behind the goal to create an independent Kurdish state in south - eastern Turkey. However, The government in each country has tried to solve the problems using various methods. Malaysia has focused on fostering racial unity through the implementation of policies that are beneficial to both the minority and majority groups as well as promote greater equality across the board. At the same time, the government has taken tough and decisive measures to address divisiveness among the races. As for Indonesia and Turkey, both governments opted to use military prowess to suppress the movements by force. Yet, in recent years, Indonesia has turned to the use of political means with the main emphasis on peace negotiations. Looking at the solutions employed by different countries, Malaysia looks like it is on a sustainable track, while Indonesia seems to have encountered success with the government and the GAM signing a peace treaty in 2005 to end the fighting. However, the situation in Turkey continues to look bleak and is likely to worsen and escalate into further violence.